

BESZÁMOLÓ

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Csíkszeredai Kara, Humántudományok Tanszékének Kultúraközi Kölcsönhatások Kutatóközpontja és a Kolozsvári Akadémiai Bizottság háromnyelvű online konferenciát szervezett **Válság, változás, perspektívák / Crize, schimbări și perspective / Crisis, Change and Perspectives** címmel, **2021. április 16–17 között.**

A válság folyamatosan változó világunk állandó összetevője, a társadalmi rendszerek működésének szükségszerű velejárója. Az utóbbi időszak nagyléptékű változásai – túlnépesedés, háborúk, politikai rendszerváltások, természeti-társadalmi egyensúlyfolyamatok megbomlása, illetve legújabban a világjárvány – felerősítették az egyetemes válságtudatot. A problémakör széleskörű aktualitására rezonálva, de a bölcsészettudományok szűkebb keretei között, konferenciánk azoknak a témáknak és kérdéseknek a megbeszélésére teremtett fórumot, amelyek a tapasztalt válságjelenségekre, változási folyamatokra, illetve a kilábalás perspektívájaként megmutatkozó elgondolások, stratégiák lehetőségeire reflektálnak.

A kétnapos ülésszakon tizenkét ország tudományos intézményeinek képviselőjében, 24 szekció keretében, 104 előadó osztotta meg egymással a témába vágó kutatási eredményeit.

Az első nap plenáris előadója, **Menyhért Anna**, a budapesti Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetem egyetemi tanára, a traumaelmélet, digitális média, emlékezet és női irodalom kutatója, a digitális korban megjelenő egyéni, valamint kollektív szinteken létrejövő történelmi és generációk közötti traumáról és ennek a digitális térben való megjelenítéséről, átadásáról és feldolgozási lehetőségekről beszélt. A konferencia második napján **Kalmár György**, a Debreceni Egyetem Brit Irodalom Tanszékének habilitált docense, az irodalom- és kultúraelmélet, a kortárs európai film, a gender studies valamint az angol irodalom történetének kutatója plenáris előadásában arra figyelmeztetett, hogy az általunk tapasztalt válságot nem kis részben az emberiség okozta magának. A leküzdéshez vezető első lépésként tudatosítani kell a változást ahhoz, hogy megértsük a válságot, és felismerjük benne saját felelősségünket.

Az irodalomtudományi szekciókban több előadás pillantott vissza a korábbi kataklizmák művészeti megjelenítéseire, de a huszadik század traumatikus történéseit (közelebbi és távolabbi háborúk, népiirtások, járványok) bemutató szövegek is terítékre kerültek. Több előadó foglalkozott a disztópia műfajával mint a krízishelyzetekkel szembeálló par excellence irodalmi formával.

A nyelvészeti előadások főleg nyelvoktatás és fordítástudomány aktuális kihívásaira keresték a választ, de szóba került a koronavírus-járvány traumájának humorral történő oldása is. A filmtudományi és kommunikációtudományi szekciók konkrét esettanulmányokkal

közelítettek a válság kérdésköréhez olyan fogalmak mentén mint a digitális kor, a nők helyzete vagy az identitások krízisei.

A virtuális tér még fokozottabb figyelmet, alaposabb szervezőmunkát igényelt, de – a résztvevők pozitív visszajelzései szerint – a konferencia sikerrel zárult. Az előadások szerkesztett változata az *Acta Universitatis Sapientiae* sorozat idei köteteiben, illetve a tudományos besorolást nyert Scientia Kiadó gondozásában, konferenciakötetben fog megjelenni.